Р Е Ш Е Н И Е
№ 44959

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 65 състав,** в публично заседание на 11.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **13292** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 67 от Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС и чл. 84, ал. 2 във връзка с чл. 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. Д., [дата на раждане] в Сирийска арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 81-ОК от 09.09.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС).

С оспореното решение, на основание чл. 38, параграф 2 във връзка с чл. 55, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348, е отхвърлена като недопустима последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-2138 от 03.08.2026 г., подадена от А. А. Д., и на основание чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановено връщането му в Сирийската арабска република.

В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради постановяването му при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят счита, че интервюиращият орган е навлязъл в съображения по същество на молбата за закрила, вместо да се ограничи до проверка за наличие на нови обстоятелства по смисъла на чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и чл. 76б от ЗУБ. Твърди се, че актът е издаден при формален подход, без пълен анализ на заявените лични обстоятелства и настъпилите събития през 2026 г., включително твърдения за издирване от силите за вътрешна сигурност поради отказ за присъединяване към въоръжени структури и фалшиви доноси за нелоялност, както и за

разрушаване на семейното жилище при експлозия през юли 2026 г. Излагат се и подробни доводи за влошаване на общата обстановка по сигурността в С., ескалация на въоръжените сблъсъци, заплахи от клетки на „Ислямска държава“ (ИДИЛ), замърсяване с мини и хуманитарна криза. Твърди се също така, че разпореденото връщане нарушава принципа за забрана за връщане (non-refoulement) по чл. 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Х.), чл. 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на ДАБ-МС с указания за допускане на молбата до разглеждане по същество.

Ответникът, интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че оспореното решение е законосъобразно, издадено от компетентен орган в установената форма и при правилно приложение на чл. 38, параграф 2 във връзка с чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348. Представя по делото актуална Справка за актуалното състояние на сигурността в С. от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС и моли жалбата да бъде отхвърлена.

Административен съд – София-град, Първо отделение, 65-и състав, след като прецени събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят А. А. Д. е гражданин на Сирийската арабска република, от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], провинция Д. А., С., арабин по народност, изповядващ ислям (сунит), неженен.

От данните по приложената административна преписка с рег. № УП 23763 на ДАБ при МС се установява, че чужденецът за първи път е поискал международна закрила в Република Б. с молба с вх. № ОК-13-1959 от 03.10.2024 г., подадена пред РПЦ – [населено място]. В проведеното лично интервю кандидатът е заявил, че е напуснал родното си село в провинция Д. ез-Зор поради общата несигурност и сблъсъци между кюрдски сили и арабски племена, както и от опасения да не бъде принудително мобилизиран от кюрдските сили. Изрично е декларирал, че не е политически ангажиран, не е имал проблеми с официалните власти, не е бил арестуван, задържан, съден или осъждан, и спрямо него не са упражнявани репресии на религиозна или етническа основа. С Решение № 12136 от 21.11.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано по съдебен ред, като с Решение № 13140 от 15.04.2025 г. по адм. дело № 12663/2024 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 9-и състав, жалбата е отхвърлена. Решението на първоинстанционния съд не е обжалвано и е влязло в сила на 08.05.2025 г., с което първоначалното производство за закрила е приключило с окончателен акт.

На 21.10.2025 г. чуждият гражданин е подал първа последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-7530 до председателя на ДАБ при МС. С Решение № 88-ОК от 05.11.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС молбата не е допусната до производство за закрила поради липса на нови обстоятелства. При съдебното оспорване с Решение № 12947 от 02.04.2026 г. по адм. дело № 476/2026 г. на АССГ, Първо отделение, 34-и състав, жалбата е отхвърлена, като решението е окончателно.

На 11.05.2026 г. А. А. Д. е депозирал втора последваща молба с вх. № КП-01-1339. С Решение № 51-ОК от 28.05.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС молбата отново не е допусната до производство по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. С Определение № 28453 от 14.07.2026 г. по адм. дело № 8272/2026 г. на АССГ, Първо отделение, 12-и състав, жалбата на чужденеца срещу това решение е оставена без разглеждане като просрочена, а производството по делото е прекратено, като определението е влязло в сила.

На 03.08.2026 г. молителят е подал процесната трета поред последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-2138 от 03.08.2026 г. (рег. № УП 23763 от 04.08.2026 г. на ДАБ при МС). В молбата чужденецът се позовава на общото състояние на несигурност в С. след падането на режима на Б. А. в края на 2024 г., хуманитарната и икономическа криза, недостига на вода и електричество, разрушената инфраструктура, замърсяването с мини и касетъчни боеприпаси и инциденти с експлозии в [населено място] и провинция И.. От лична страна навежда твърдения, че през март 2026 г. от роднини разбрал, че е обект на наблюдение и търсене от местните служби за сигурност на новото управление поради отказ да се присъедини към въоръжени структури и фалшиви доноси за нелоялност, както и че през юли 2026 г. къщата му в родното място била разрушена при експлозия на остатъчни боеприпаси. Към молбата не са приложени никакви писмени доказателства или документи.
Със съобщение с рег. № УП 23763 от 05.08.2026 г. на ДАБ при МС, получено от съдебния адресат на жалбоподателя на 07.08.2026 г., молителят е уведомен, че по подадената последваща молба ще бъде проведено предварително разглеждане за допустимост по реда на чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348, като му е указана възможността в посочения срок да представи писмени доказателства. До постановяване на оспорения административен акт допълнителни доказателства не са ангажирани.По преписката е приложена справка с вх. № МД-02-270 от 23.07.2026 г., изготвена от отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ на ДАБ-МС, относно общото положение в С., състоянието на сигурността в провинция Д. ез-Зор и преследването на религиозна, етническа или племенна основа. От справката е видно, че след падането на предишния режим през декември 2024 г. в С. е сформирано преходно правителство начело с временен президент, обявена е обща амнистия, премахната е задължителната наборна военна служба и са приети мерки за реинтеграция и стабилизиране. По отношение на провинция Д. ез-Зор се установява, че през януари – февруари 2026 г. контролът върху мухафазата е подсигурен от силите на преходното правителство след споразумение за предаване на властта от С., като арабските племена официално признават централното управление в Д.. Месечният брой на регистрираните инциденти със сигурността след офанзивата бележи спад под 100 случая, обстановката се нормализира и се наблюдава масово доброволно завръщане на над 1.5 милиона сирийски граждани от чужбина. По отношение на религиозните въпроси справката отразява, че мюсюлманите сунити представляват около 74% от населението на страната, като новото управление и съветът по фетвите се състоят от сунити, а сектантските инциденти засягат отделни религиозни малцинства в други провинции. В съдебното производство от ответника са представени и приети като доказателство по делото актуална Справка с вх. № МД-02-335 от 04.09.2026г. и Справка вх. № МД-02-421 от 02.11.2026г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, съдържащи потвърждение на данните за липса на повсеместен въоръжен конфликт и продължаващо възстановяване на обществения живот в С..
На 09.09.2026 г. оправомощеният със Заповед № РД-05-379 от 04.06.2026 г. на председателя на ДАБ при МС интервюиращ орган – Г. С. Г., е издала процесното Решение № 81-ОК от 09.09.2026 г., с което молбата на А. А. Д. е отхвърлена като недопустима на основание чл. 38, параграф 2 във връзка с чл. 55, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348 поради липса на нови относими елементи, и на основание чл. 37 от същия регламент е постановено връщането му в Сирийската арабска република с незабавно влизане в сила съгласно чл. 68, параграф 3, буква „г“ от Регламента.
Решението е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 23.10.2026 г., а жалбата срещу него е подадена чрез ДАБ при МС на 26.10.2026 г.
При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения 7-дневен преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и чл. 67, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348 (връчване на 23.10.2026 г. и подаване на жалбата на 26.10.2026 г.), от лице с активна процесуална легитимация – адресат на неблагоприятен индивидуален административен акт, пред компетентния съд съобразно правилата на чл. 67, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.
Съгласно чл. 79, параграф 2 и параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година, актът се прилага от 12 юни 2026 г. по отношение на процедурата за предоставяне на международна закрила във връзка с молби, подадени на или след 12 юни 2026 г. В конкретния случай процесната последваща молба е депозирана на 03.08.2026 г., поради което предварителното ѝ разглеждане, преценката на нейната допустимост и свързаното произнасяне по връщането попадат изцяло под действието на преките и непосредствено приложими разпоредби на Регламент (ЕС) 2024/1348 (чл. 37, чл. 38, параграф 2 и чл. 55), отменящ Директива 2013/32/ЕС, при паралелно прилагане на процесуалните норми на ЗУБ и АПК, гарантиращи съдебния контрол при спазване на принципите на равностойност, ефективност и чл. 47 от Х..
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само до доводите на жалбоподателя.
Оспореното решение е издадено от материално и териториално компетентен административен орган. По силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 и чл. 70 от ЗУБ във връзка с чл. 4, параграф 1, букви „а“ и „б“ и чл. 34 – 45 от Регламент (ЕС) 2024/1348, председателят на ДАБ при МС със Заповед № РД-05-379 от 04.06.2026 г. валидно е определил издателя на акта – Г. С. Г., главен експерт в РПЦ-С., за интервюиращ орган с оправомощаване да упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 37, чл. 38 и чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348 по молби, подадени след 12 юни 2026 г. Следователно решението е валидно и не страда от порок, водещ до нищожност по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.
Решението отговаря на общите изисквания за писмена форма по чл. 36, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и чл. 59, ал. 2 от АПК. В него са посочени издателят, датата, правните и фактическите основания за постановяването му, както и редът и срокът за съдебно обжалване.
Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че актът е опорочен поради липса на мотиви и неиндивидуализиран подход поради наличието на израза „Р. А. Х.“ в един абзац от мотивите (стр. 4, абзац 2 от решението). От цялостното съдържание на решението – заглавната част, уводния текст, подробното описание на личните данни (рождена дата 01.01.2006 г., произход от [населено място], провинция Д. ез-Зор, ЛНЧ [ЕГН]), детайлната хронология на предходните три административни и съдебни производства (вх. № ОК-13-1959/2024 г., вх. № КП-01-7530/2025 г. и вх. № КП-01-1339/2026 г.), систематичния анализ на съдържанието на молбата от 03.08.2026 г. и диспозитива на акта – се установява по категоричен и недвусмислен начин, че решаващият орган е формирал волята си именно спрямо молителя А. А. Д.. Еднократното погрешно изписване на чуждо име в рамките на едно изречение съставлява изолирана техническа неточност (явна фактическа грешка при компютърния набор на текста), която не променя смисъла и обхвата на фактическите констатации и не засяга по никакъв начин правото на защита на чужденеца, нито препятства осъществяването на ефективен съдебен контрол за законосъобразност.
Съгласно чл. 55, параграф 3, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2024/1348, при предварителното разглеждане на последваща молба решаващият орган установява единствено дали са се появили или от кандидата са били представени нови елементи, които значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила съгласно

Регламент (ЕС) 2024/1347. По силата на параграф 5 от същия член представените елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Когато няма или не са били представени такива нови елементи, молбата задължително се отхвърля като недопустима съгласно чл. 38, параграф 2 във връзка с чл. 55, параграф 7 от Регламента.
Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз (решение от 10.06.2021 г. по дело C-921/19, LH; решение от 08.02.2024 г. по дело C-216/22, BAMF; решение от 13.06.2024 г. по дело C-563/22, SN и LN), производството по допустимост на последващи молби има специфичен предмет. Неговата цел е да се гарантира зачитането на стабилитета и силата на пресъдено нещо на влезлите в сила предходни административни и съдебни актове, като се предотврати неограниченото и злоупотребяващо повтаряне на неоснователни искания, без да се налага провеждане на цялостна процедура по същество, освен ако кандидатът не установи нови съществени факти, способни да доведат до различен правен извод.
В настоящия случай интервюиращият орган стриктно е съобразил установения процесуален ред: На молителя е изпратено надлежно съобщение с рег. № УП 23763 от 05.08.2026 г. с разяснения относно откритата процедура по чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и му е предоставена изрична възможност да представи писмени доказателства в подкрепа на молбата си. До приключване на административното производство такива доказателства не са представени, каквито не са ангажирани и в съдебното производство. Съгласно чл. 55, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ предварителното разглеждане се извършва въз основа на писмени сведения, като лично интервю не се провежда, когато от писмените сведения е ясно, че молбата не съдържа нови елементи съгласно параграф 3. Тъй като от самото съдържание на молбата се установява липса на нови относими елементи, непровеждането на лично интервю е изцяло в съответствие със закона и не съставлява процесуално нарушение.
Неоснователно е възражението, че интервюиращият орган недопустимо е навлязъл в същността на спора. Както последователно приема АССГ (вж. Решение № 37996/02.10.2026 г., Решение № 37213/28.09.2026 г., Решение № 36472/22.09.2026 г., Решение № 36432/21.09.2026 г.), предварителната преценка за това дали твърдяните обстоятелства „значително увеличават вероятността“ за признаване на статут неизбежно изисква съпоставяне на твърденията на молителя с изследваните в предходните производства факти и с актуалната информация за държавата по произход. Обсъждането на страновата информация от органа е извършено именно с оглед на задължението му по чл. 34, параграф 2 от Регламента да провери дали обстановката в С. разкрива качествено нови белези, които да обуславят допускане на молбата, и това не съставлява преждевременно разрешаване на материалноправния спор по същество.
Правилен и обоснован е решаващият извод на органа, че подадената от А. А. Д. молба не съдържа нови относими елементи по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348:
Относно твърдените лични обстоятелства, изложените от молителя твърдения, че през март 2026 г. разбрал от роднини, че е обект на издирване от силите за вътрешна сигурност поради минал отказ да се присъедини към въоръжени структури и фалшиви доноси, както и че през юли 2026 г. домът му бил разрушен при експлозия, са напълно голословни, абстрактни и неконкретизирани. Те не са подкрепени с нито едно писмено или друго обективно доказателство. Освен това тези твърдения влизат в пряко противоречие с първоначално декларираната от чужденеца бежанска история в производството през 2024 г., при което той изрично е заявил, че никога не е имал проблеми с официалните власти, не е бил политически ангажиран, не е бил издирван, задържан или съден. Като пълнолетен гражданин от мъжки пол, изповядващ ислям

(сунит) и арабин по народност, той принадлежи към мнозинството от сирийското население и не попада в нито един от идентифицираните в страновата информация уязвими рискови профили. Подобни неподкрепени с доказателства устни твърдения от трети лица не отговарят на законовия стандарт за „нов елемент“, значително увеличаващ вероятността за закрила, а представляват опит за преразказване и неоснователно допълване на вече окончателно оценената бежанска история.

Относно общата обстановка в С. и провинция Д. ез-Зор, изложените в молбата съображения относно военните действия, разрушената инфраструктура, икономическия срив, престъпността, замърсяването с мини и локалните наводнения в провинция И. пресъздават общоизвестна информация за затрудненитe социално-икономически условия в страната, която по своето естество не установява конкретен, реален и индивидуален риск за живота и сигурността на жалбоподателя. Както приема константната практика на АССГ (Решение № 37996/02.10.2026 г., Решение № 37213/28.09.2026 г., Решение № 36472/22.09.2026 г., Решение № 36432/21.09.2026 г.), общите данни за несигурност и тежко хуманитарно положение не представляват самостоятелно ново обстоятелство по смисъла на чл. 55 от Регламента и не налагат допускане на молбата за разглеждане по същество при липса на индивидуализирани фактори.

От приложената към административната преписка официална Справка с вх. № МД-02-270 от 23.07.2026 г. както и от представените пред съда Справка с вх. № МД-02-335 от 04.09.2026г. и Справка вх. № МД-02-421 от 02.11.2026г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС на отдел „Международна дейност“ на ДАБ-МС, изготвени по утвърдената методология на Агенцията на Европейския съюз за убежището (EUAA), се установява, че след промяната на управлението в С. в края на 2024 г. ситуацията със сигурността в страната се е подобрила значително в сравнение с предходни периоди. В провинция Д. ез-Зор след офанзивата от януари 2026 г. силите на преходното правителство са консолидирали и подсигурили контрола върху територията на мухафазата при подкрепата на местните арабски племена, като броят на инцидентите бележи устойчив спад. В С. не е налице въоръжен конфликт с такъв интензитет и мащаб, който да се характеризира като повсеместно и безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, буква „в“ от Директива 2011/95/ЕС (съответно Регламент (ЕС) 2024/1347), така че самият факт на присъствието на цивилно лице в държавата или в родната му провинция да го излага на реален риск от тежки посегателства (критерий по дело C-465/07, *Е.*). Този извод се подкрепя и от обективния факт, че над 1.5 милиона сирийски граждани доброволно са се завърнали в страната от съседни държави и от чужбина. Следователно данните за страната не сочат новонастъпила промяна, която качествено да изменя оценката на бежанския риск спрямо предходните влезли в сила съдебни актове.

При това положение интервюиращият орган правилно е приложил материалния закон, като е квалифицирал молбата като недопустима на основание чл. 38, параграф 2 във връзка с чл. 55, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348.

Съгласно чл. 37, първо изречение от Регламент (ЕС) 2024/1348, когато молбата за международна закрила е отхвърлена като недопустима, неоснователна или явно неоснователна, компетентният орган постановява решение за връщане, с което се спазва Директива 2008/115/ЕО и което зачита принципа на забрана за връщане (non-refoulement). По силата на същото правило решението за връщане се постановява като

част от решението по молбата за закрила или като отделен акт, едновременно с него.
След като последващата молба е законосъобразно отхвърлена като недопустима, интервюиращият орган, действайки при условията на обвързана компетентност и в изпълнение на преките си правомощия по чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 (възложени със Заповед № РД-05-379 от 04.06.2026 г. на председателя на ДАБ при МС), правилно е разпоредил връщане на чужденеца в страната му на произход С.. По делото не са ангажирани никакви категорични и индивидуални доказателства за наличие на реална опасност молителят да бъде подложен при евентуално завръщане на изтезания, нечовешко или унизително отношение по чл. 3 от ЕКПЧ, чл. 19, параграф 2 от Х. и чл. 4, ал. 3 от ЗУБ (в този смисъл Определение № 34621 от 08.09.2026 г. по адм. д. № 11138/2026 г. и Определение № 37971 от 01.10.2026 г. по адм. д. № 12006/2026 г. на АССГ). Постановеното в хода на процеса временно разрешение за оставане по чл. 68, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2024/1348 има единствено обезпечително действие по отношение на съдебната защита и преустановява действието си с окончателното решаване на правния спор с настоящия съдебен акт.
По изложените съображения съдът приема, че оспореното Решение № 81-ОК от 09.09.2026 г. на интервюиращия орган при ДАБ при МС е валиден, процесуално и материално законосъобразен административен акт, издаден в съответствие с приложимото право на ЕС и националното законодателство. Жалбата срещу него се явява изцяло неоснователна и следва да бъде отхвърлена.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 67 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и чл. 85, ал. 1 от ЗУБ, Административен съд – София-град, Първо отделение, LXV състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Д., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез съдебен адресат С. И., против Решение № 81-ОК от 09.09.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.
Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците.